

Sygn. akt II AKa 113/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Danuta Matuszewska

Sędziowie: SSA Dorota Rostankowska (spr.)

SSA Włodzimierz Brazewicz

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Pankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Gdańsku Krzysztofa Nowickiego

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 r.

sprawy

A. Ł.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

A. K. (1)

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i 3 k.k.; art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i 3 k.k.

P. O.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i 3 k.k.; art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i 3 k.k.

J. K.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i 3 k.k.; art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i 3 k.k.

M. M. (1)

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

D. J.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 258 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. akt **IV K 381/05**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla pkt XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XX i XXI wyroku,

2. ustalając, że czyny przypisane oskarżonym A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. w punktach od I do XIII wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k. i art.11 § 3 k.k. na mocy art.280 § 2 k.k. skazuje oskarżonych:

- A. K. (1) na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności,

- P. O. na karę 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- J. K. na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności,

- M. M. (1) na karę 7 (siedmiu)lat pozbawienia wolności,

- D. J. na karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

3. ustalając, że przypisane oskarżonemu A. Ł. w punktach od I do XIII wyroku czyny stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k.

a oskarżony ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia, przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k., art.11 § 3 k.k., art.60 § 3 k.k. i art.60 § 6 pkt 2 kk, na mocy art.280 § 2 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie,

III. na mocy art.63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. J. kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 czerwca 1999r. do dnia 18.10.2005r.,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. P., adw. D. S. (1) - Kancelarie Adwokackie w G. kwoty po 1.033,20 zł. (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote 20/100) brutto oraz na rzecz adw. M. Ł., adw. J. W., adw. M. Z. - Kancelarie Adwokackie w G. kwoty po 1.180,80 zł.(jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych 80/100) brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej w postępowaniu odwoławczym odpowiednio oskarżonym: A. Ł., D. J., A. K. (1), P. O. i M. M. (1) oraz na rzecz adw. P. S. Kancelaria Adwokacka w G. kwotę 1.180,80 zł. (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych 80/100) brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej w postępowaniu odwoławczym oskarżonemu J. K. i kwotę 143,15 zł. (sto czterdzieści trzy złote 15/100) tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

V. wymierza oskarżonym: A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1), D. J. po 600 (sześćset) złotych, A. Ł. 300 (trzysta) złotych tytułem opłat za obie instancje, zaś zwalnia ich od ponoszenia wydatków za obie instancje, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznawał sprawę: **A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J.** oskarżonych o to, że:

3. w nocy 21/22 sierpnia 1998r. w R., wspólnie i w porozumieniu tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu S. S. do stanu bezbronności za pomocą grożenia natychmiastowym użyciem

broni palnej w postaci pistoletu wzór (...) oraz skrupowaniu rąk kajdankami, weszli do pomieszczeń biurowych, rozbili znajdującą się tam kasę pancerną i zabrali z niej w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 7.133,34 zł. a następnie z innych pomieszczeń zabrali w celu przywłaszczenia pilnik do ostrzenia pił łańcuchowych o wartości 15,-zł., długopis marki (...) wartości 100,-zł. oraz podkładkę do papieru o wartości 40,-zł. - mienie o łącznej wartości 7.288,34 zł. na szkodę N. C., z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d. kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt IIK 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.1 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1) i D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 3 kk w stosunku do J. K., P. O. i A. K. (1);

11. w nocy z 14/15 września 1998r. w D., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu H. O. (1) i R. G. do stanu bezbronności za pomocą bicia i kopania po całym ciele i groźeniu pozbawieniem życia za pomocą metalowego łomu, a także skrupowaniu rąk kajdankami z tym, że R. G. doznał obrażeń ciała w postaci wylewu krwawego oka lewego, stłuczenia oka lewego, sińca i otarcia naskórka kolana lewego skutkujących naruszeniem prawidłowego funkcjonowania organizmu na okres poniżej siedmiu dni, zabrali znajdujące się w portierni klucze od zamków zabezpieczających drzwi biurowca, uszkodzili syreny alarmowe, weszli na teren pomieszczeń biurowych a następnie wyłamali drzwi prowadzące do działu księgowości i kasy, po czym wyłamali drzwi znajdującej się tam kasy metalowej i zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 15.000,-zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Spółka z o.o. z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IVK 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk. w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w stosunku do P. O., J. K. oraz A. K. (1);

13. w nocy z 14/15 września 1998r. w D., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu J. B. (1) do stanu bezbronności za pomocą bicia i kopania po całym ciele oraz groźeniu pozbawieniem życia za pomocą metalowego łomu, a także skrupowaniu rąk za pomocą kajdanek, zabrali w celu przywłaszczenia latarkę elektryczną, paczkę papierosów wraz z zapalniczką - mienie o łącznej wartości 10,-zł. na szkodę J. B. (1) z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w

okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.k.k. i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1) i D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w stosunku do P. O., J. K. i A. K. (1);

15. w nocy z 17/18 września 1998r. w M. gm. P., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu K. G. i L. M. do stanu bezbronności za pomocą bicia łomem metalowym po głowie oraz nogach, kopania po całym ciele, groźeniu pozbawieniem życia oraz skrępowaniu rąk za pomocą kajdanek z tym, że L. M. w wyniku bicia doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej, uda po stronie prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, wyłamali drzwi do pomieszczeń biurowych, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia telefax marki (...) wartości 1.800,-zł., aparat telefoniczny marki (...) wartości 600,-zł., aparat telefoniczny marki (...) wartości 680,-zł., słuchawkę od aparatu telefonicznego wartości 200,-zł, młot udarowy wartości 1.250,-zł, wiertarkę elektryczną marki (...) wartości 600,-zł., wyrzynarkę marki (...) wartości 750,-zł., trzy koszule wartości 150,-zł., dwie tarcze szlifierskie 10,-zł., młot roboczy wartości 40,-zł., 20 sztuk rękawic ochronnych wartości 200,-zł. - mienie o łącznej wartości 6.280,-zł. na szkodę Z. B. oraz latarkę wartości 12,-zł. na szkodę L. M., z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary 1 roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96 orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IVK 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IVK 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w stosunku do P. O., J. K. i A. K. (1);

24. w nocy z 2/3 listopada 1998r. w G., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu M. M. (2) do stanu bezbronności za pomocą bicia po całym ciele oraz groźeniu natychmiastowym użyciem broni palnej w postaci pistoletu wzór (...) oraz skrępowaniu rąk za pomocą kajdanek, zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 4.300 zł, trzy radiotelefony marki (...) o łącznej wartości 2.400,-zł., ładowarkę do radiotelefonu wartości 200,-zł., radio samochodowe marki (...) wartości 400,-zł, oraz telefon bezprzewodowy marki (...) wartości 600,-zł. - mienie o łącznej wartości 7.900,-zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...) Spółka z o.o, z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a

11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d. kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygn. akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.97r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art. 60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

26. w nocy z 3/4 listopada 1998r. w P. woj. (...) wspólnie i w porozumieniu oraz z nieustaloną osobą (w stosunku do której materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania), tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu C. S. do stanu bezbronności za pomocą groźby natychmiastowego użycia broni palnej w postaci pistoletu wzór (...) oraz skrupowaniu rąk za pomocą kajdanek, wylamali drzwi do pomieszczeń biurowych i magazynowo produkcyjnych i zabrali w celu przywłaszczenia piecyk marki (...) wartości 300,-zł., radio marki (...) wartości 893,48 zł., kalkulator marki (...) wartości 118,-zł., komputer wartości 3.620,-zł., drukarkę komputerową marki (...) wartości 1.300,-zł., drukarkę komputerową marki (...) wartości 1.600,-zł., zimne ognie wartości 1.200,-zł., silnik spalinowy do łodzi marki (...) wartości 1.200,-zł., przenośny przyrząd do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu wartości 400,-zł., to jest mienie o łącznej wartości 10.631,-zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Wielobranżowego(...) S.C. w P. należącego do J. G. oraz pieniądze w kwocie 30,-zł. na szkodę C. S., a także pas parciany wartości 33,50 zł. latarkę wartości 20,52 zł., uchwyt do pałki wartości 5,-zł., pałkę typu (...) wartości 53,-zł., ręczny miotacz chemicznego środka odstraszającego psy o nazwie "(...)" wartości 12,-zł., kajdanki metalowe wartości 78,-zł., pokrowiec na pojemnik miotacza gazu wartości 24,-zł., pokrowiec na kajdanki wartości 34,50 zł. - mienie o łącznej wartości 261,02 zł. na szkodę Agencji (...) - stanowiącej własność Z. L., z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993 r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996 r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1999r. sygn. akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

27. w nocy 4/5 listopada 1998r. w N., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu H. K. i A. Ż. do stanu bezbronności za pomocą bicia i kopania po całym ciele za pomocą metalowego pręta oraz skrupowaniu rąk kajdankami, z tym ustaleniem, że H. K. doznał obrzęku obu rąk, stłuczenia klatki piersiowej oraz krwiaka prawego oczodołu i nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, wylamali drzwi do pomieszczeń biurowych i zabrali w celu przywłaszczenia kserokopiarkę marki (...) wartości 6.500,-zł., skaner marki (...) wartości 1.200,-zł., elektroniczną maszynę do pisania

marki (...) wartości 1.000,-zł., czajnik bezprzewodowy marki (...) wartości 127,87 zł., grzejnik elektryczny marki (...) wartości 100,-zł. oraz buty gumowo filcowe wartości 50,-zł. - to jest mienie o łącznej wartości 9.622,87 zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Spółka z o.o. w N. oraz zegarek marki (...) wartości 200,-zł., samochód osobowy marki (...) nr rej. (...) wartości 20.000,-zł. oraz pieniądze w kwocie 6 dolarów USA stanowiących równowartość 20,58 zł. - mienie o łącznej wartości 20.220,58 zł. na szkodę H. K., z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30-03-1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96 orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art. 203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

31. w nocy 8/9 grudnia 1998r. w N., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu W. Z. i M. S. do stanu bezbronności za pomocą bicia i skrupowaniu rąk kajdankami oraz grożeniu natychmiastowym użyciem broni palnej w postaci pistoletu wzór (...), z tym ustaleniem, że W. Z. doznał obrzęku oka prawego co naruszyło czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej siedmiu dni, zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 5.073,60 zł., dwie butelki wódki o łącznej wartości 70,-zł., cztery kalendarze (...) o łącznej wartości 32,-zł., dwa długopisy marki (...) o łącznej wartości 30,-zł. - mienie o łącznej wartości 5.205,60 zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Naprawczo Produkcyjnego (...) Spółka z o.o. a następnie po wyłamaniu drzwi prowadzących do pomieszczeń sklepu z artykułami spożywczymi, zabrali w celu przywłaszczenia papierosy oraz wyroby cukiernicze i kawę naturalną o łącznej wartości 350,-zł. na szkodę D. Z., a także po uprzednim wyłamaniu drzwi prowadzących do Hurtowni (...) zabrali w celu przywłaszczenia aparat telefoniczny marki (...) wartości 700,-zł., długopis i wieczne pióro łącznej wartości 300 zł, radiodbiornik marki (...) wartości 300,-zł., cztery butelki alkoholu różnych marek o łącznej wartości 200,-zł. - mienie o łącznej wartości 1.500,-zł. na szkodę Hurtowni (...), z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art. 168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1) i D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

34. w nocy z 28/29 grudnia 1998r. w T. wspólnie i w porozumieniu oraz nieustaloną osobą (w odniesieniu do której materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania), tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu G. K. do stanu bezbronności za pomocą bicia po całym ciele co spowodowało u pokrzywdzonej zaczerwienie okolicy szyi po stronie lewej, zaczerwienie i zadrapanie w okolicy lewego podudzia co spowodowało u pokrzywdzonej naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni oraz groźbą natychmiastowego użycia broni palnej w postaci pistoletu wzór (...), a także skrupowaniu rąk za pomocą kajdanek, wyłamali drzwi prowadzące do pomieszczeń biurowych i zabrali w celu przywłaszczenia rewolwer (...) nr (...) wraz z kaburą wartości 2.900,-zł., 50 szt. amunicji o wartości 57,-zł., pieniądze w kwocie 1.543,-zł. - mienie o łącznej wartości 4.500,-zł. na szkodę H. M., z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r. 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § d. kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1) i D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

38. w nocy z 7/8 stycznia 1999r. we W., gm. P., wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu B. P. do stanu bezbronności za pomocą bicia i kopania po całym ciele oraz grożąc natychmiastowym użyciem noża, zabrali z pomieszczenia kasowego pieniądze w kwocie 2.200,-zł. na szkodę Spółki z o.o. (...) w G. - siedziba zamiejscowa we W. oraz dwie butelki szampana marki (...) i "D." o łącznej wartości 25,-zł. na szkodę J. B. (2) z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994 r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d. kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art. 60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d. kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn z art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kkw zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art. 258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

41. w nocy z 20/21.01.1999r. w G. gm. Ż., wspólnie i w porozumieniu tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu J. P. do stanu bezbronności za pomocą bicia pięścią po twarzy oraz skrupowaniu rąk opaskami zaciskowymi i uderzeniu łomem w podudzie prawe, które to obrażenia spowodowały obrzęk okolicy jarzmowej lewej, otarcie skóry, zasinienie w dole podkolanowym prawym, obrzęk obu dłoni, co skutkowało naruszeniem prawidłowej czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni oraz wyłamaniu drzwi

do pomieszczenia księgowości, zabrali w celu przywłaszczenia telewizor marki (...) wartości 3.000,-zł., magnetowid marki (...) wartości 1.000,-zł. oraz tuner do odbioru telewizji satelitarnej marki (...) wartości 1.000,-zł. - mienie o łącznej wartości 5.000,-zł. na szkodę J. P., a także pieniądze w kwocie 2.256,53 zł., kalkulator marki (...) wartości 80,-zł., kalkulator marki (...) 868 wartości 50,-zł., kalkulator wartości 25,-zł., dwie lampki biurowe wartości 65,-zł., przewód (...) wartości 340,-zł., prostownik wartości 100,-zł., ściągacz wartości 32,79 zł., kombinerki wartości 10,-zł., szlifierkę wartości 500,-zł., wiertarkę wartości 200,-zł., trzy młotki wartości 56,55 zł., 40 metrów przewodu elektrycznego (...) o wartości 122,40 zł., elektryczny nóż do konserw wartości 30,-zł. - mienie o łącznej wartości 3.893,27 zł. na szkodę D. S. (2), z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 07.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk., natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7-08-1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk. zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 20/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art. 60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 k w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art. 258 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

42. w nocy z 25/26 stycznia 1999r. w D., gm. S., wspólnie, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu S. W. do stanu bezbronności za pomocą groźby natychmiastowego użycia broni palnej w postaci pistoletu wzór (...) oraz skrupowaniu rąk za pomocą kajdanek, wyłamali drzwi prowadzące do pomieszczeń biurowych i zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 150,-zł. na szkodę PPHU (...), z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary 1 roku 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sadu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15-05-1996 r. sygnatura akt IIK 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.KK oraz od odbycia w okresie między 30-03-1996 r. a 24-12-1996 r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IVK 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d. kk w zw. z art.210 § 1 d. kk w zw. z art.60 § 1 i 3d.kk oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1);

44. w nocy 26/27 stycznia 1999r. w miejscowości W. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu, tworząc zorganizowaną grupę o charakterze zbrojnym, po uprzednim doprowadzeniu A. K. (2) i A. S. do stanu bezbronności groźbą natychmiastowego użycia broni palnej w postaci pistoletu wzór (...) oraz marki (...) oraz bicia i kopania po całym ciele, a także skrupowaniu rąk kajdankami, wyłamali drzwi do pomieszczeń biurowych skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1.105,-zł, 8 marek RFN o równowartości 16,96 zł., aparat telefoniczny marki (...) i (...), dwa grzejniki elektryczne, 40 paczek kawy (...), 5 sztuk zegarków z logo firmy (...) - mienie o łącznej wartości 2.200,-zł.

na szkodę PPH (...) Spółka z o.o., z tym ustaleniem, że A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96 orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, natomiast J. K. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 7.08.1991r. a 8.03.1994r. oraz 3.08.1995r. a 29.09.1997r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 7.07.1994r. sygnatura akt IV K 240/91 za przestępstwa określone w art.210 § 1 d.kk i art.168 § 1 d.kk zaś P. O. zarzuconego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia między 15.04.1994r. a 24.09.1995r. oraz 13.07.1997r. a 15.01.1998r. części kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku z 26.09.1995r. sygnatura akt IV K 201/95 orzeczonej za przestępstwo określone w art.11 § 1 d.kk w zw. z art.210 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 i 3 d.kk. oraz art.203 § 1 d.kk w zw. z art.60 § 1 d.kk, tj. o czyn określony w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w stosunku do A. Ł., M. M. (1), D. J. oraz w art.280 § 2 kk w zb. z art.258 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 i 3 kk w odniesieniu do P. O., J. K. i A. K. (1).

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2014r. w sprawie IV K 381/05:

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 21/22 sierpnia 1998r. w R., wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór (...) oraz używając przemocy wobec S. S. poprzez skrępowanie rąk kajdankami, weszli do pomieszczeń biurowych, rozbili znajdującą się tam kasę pancerną i zabrali z niej w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 7.133,34 zł. a następnie z innych pomieszczeń zabrali w celu przywłaszczenia pilnik do ostrzenia pił łańcuchowych o wartości 15,-zł., długopis marki (...) wartości 100,-zł. oraz podkładkę do papieru o wartości 40,-zł. - mienie o łącznej wartości 7.288,34 zł. na szkodę N. C., przy czym, A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996 r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk i w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 14/15 września 1998r. w D. wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci metalowego łomu i używając przemocy wobec R. G. i H. O. (1) poprzez bicie i kopanie po całym ciele oraz skrępowanie rąk kajdankami na skutek czego, R. G. doznał obrażeń ciała w postaci wylewu krwawego oka lewego, stłuczenia oka lewego, sińca i otarcia naskórka kolana lewego skutkujących naruszeniem prawidłowego funkcjonowania organizmu na okres poniżej siedmiu dni, zabrali znajdujące się w portierni klucze od zamków zabezpieczających drzwi biurowca, uszkodzili syreny alarmowe, weszli na teren pomieszczeń biurowych a następnie wyłamali drzwi prowadzące do działu księgowości i kasy, po czym wyłamali drzwi znajdującej się tam kasy metalowej i zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 15.000,-zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Spółka z o.o., przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J.

K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 14/15 września 1998r. w D., wspólnie i w porozumieniu działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci metalowego łomu i używając przemocy wobec J. B. (1) poprzez kopanie i wykręcanie rąk oraz skrępowanie rąk kajdankami, zabrali w celu przywłaszczenia latarkę elektryczną, paczkę papierosów wraz z zapalniczką - mienie o łącznej wartości 10,-zł. na szkodę J. B. (1), przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 17/18 września 1998r. w M. gm. P., wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci metalowego łomu wobec Ł. M. i używając wobec niego przemocy poprzez kopanie po całym ciele, uderzanie łomem po głowie i nogach oraz grożąc pozbawieniem życia, a także grożąc natychmiastowym użyciem przemocy wobec K. G. na skutek czego Ł. M. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej, uda po stronie prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, wylamali drzwi do pomieszczeń biurowych, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia telefaks marki (...) wartości 1.800,-zł., aparat telefoniczny marki (...) wartości 600,-zł., aparat telefoniczny marki (...) wartości 680,-zł., słuchawkę od aparatu telefonicznego wartości 200,-zł., młot udarowy wartości 1.250,-zł., wiertarkę elektryczną marki (...) wartości 600,-zł., wyrzynarkę marki (...) wartości 750,-zł., trzy koszule wartości 150,-zł., dwie tarcze szlifierskie wartości 10,-zł., młot roboczy wartości 40,-zł., 20 sztuk rękawic ochronnych wartości 200,-zł. - mienie o łącznej wartości 6.280,-zł. na szkodę Z. B. oraz latarkę wartości 12,-zł. na szkodę Ł. M., przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96 orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 2/3 listopada 1998r. w G., wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór (...) i grożąc jej użyciem oraz używając przemocy wobec M. M. (2) poprzez uderzenie pałką gumową oraz skrępowanie rąk kajdankami, zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 4.300,-zł., trzy radiotelefony marki (...) o łącznej wartości 2.400,-zł., ładowarkę do radiotelefonu wartości 200,-zł., radio samochodowe marki (...) wartości 400,-zł. oraz telefon bezprzewodowy marki (...) wartości 600,-zł. - mienie o łącznej wartości 7.900,-zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...) Spółka z o.o, przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r.

części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygn. akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 3/4 listopada 1998r. w P. woj. (...) wspólnie i w porozumieniu oraz z nieustaloną osobą (w stosunku do, której materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór(...) i używając przemocy wobec C. S. poprzez skrepowanie rąk kajdankami, wyłamali drzwi do pomieszczeń biurowych i magazynowo produkcyjnych i zabrali w celu przywłaszczenia piecyk marki (...) wartości 300,-zł., radio marki (...) wartości 893,48 zł., kalkulator marki (...) wartości 118,-zł., komputer wartości 3.620,-zł., drukarkę komputerową marki (...) wartości 1.300,-zł., drukarkę komputerową marki (...) wartości 1.600,-zł., zimne ognie wartości 1.200,-zł., silnik spalinowy do łodzi marki (...) wartości 1.200,-zł., przenośny przyrząd do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu wartości 400,-zł., to jest mienie o łącznej wartości 10.631,-zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Wielobranżowego (...)S.C. w P. należącego do J. G. oraz pieniądze w kwocie 30,-zł. na szkodę C. S., a także pas parciany wartości 33,50 zł., latarkę wartości 20,52 zł., uchwyt do pałki wartości 5,-zł., pałkę typu (...) wartości 53,-zł., ręczny miotacz chemicznego środka odstraszającego psy o nazwie (...) wartości 12,-zł., kajdanki metalowe wartości 78,-zł., pokrowiec na pojemnik miotacza gazu wartości 24,-zł., pokrowiec na kajdanki wartości 34,50 zł. - mienie o łącznej wartości 261,02 zł. na szkodę Agencji (...) - stanowiącej własność Z. L., przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1999r. sygn. akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 4/5 listopada 1998r. w N., wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci pręta metalowego wobec H. O. (2) i używając przemocy wobec niego i A. Ż. poprzez bicie i kopanie po całym ciele oraz skrepowanie rąk kajdankami na skutek czego, H. K. doznał obrzęku obu rąk, stłuczenia klatki piersiowej oraz krwiaka prawego oczodołu i nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, wyłamali drzwi do pomieszczeń biurowych i zabrali w celu przywłaszczenia kserokopiarkę marki (...) wartości 6.500,-zł., skaner marki (...) wartości 1.200,-zł., elektroniczną maszynę do pisania marki (...) wartości 1.000,-zł., czajnik bezprzewodowy marki (...) wartości 127,87 zł., grzejnik elektryczny marki (...) wartości 100,-zł. oraz buty gumowo filcowe wartości 50,-zł. - to jest mienie o łącznej wartości 9.622,87 zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Spółka z o.o. w N. oraz zegarek marki (...) wartości 200,-zł., samochód osobowy marki (...) nr rej. (...) wartości 20.000,-zł. oraz pieniądze w kwocie 6 dolarów USA stanowiących równowartość 20,58 zł. - mienie o łącznej wartości 20.220,58 zł. na szkodę H. O. (2), przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96 orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w związku z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 8/9 grudnia 1998r. w N., wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór (...) i grożąc jej natychmiastowym użyciem wobec M. S. oraz używając przemocy wobec niego i W. Z. poprzez wykręcanie rąk i skrępowanie ich kajdankami na skutek czego W. Z. doznał obrzęku oka prawego co naruszyło czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej siedmiu dni, zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 5.073,60 zł., dwie butelki wódki o łącznej wartości 70,-zł., cztery kalendarze (...) o łącznej wartości 32,-zł., dwa długopisy marki (...) o łącznej wartości 30,-zł. - mienie o łącznej wartości 5.205,60 zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Naprawczo Produkcyjnego (...)Spółka z o.o. a następnie po wyłamaniu drzwi prowadzących do pomieszczeń sklepu z artykułami spożywczymi, zabrali w celu przywłaszczenia papierosy oraz wyroby cukiernicze i kawę naturalną o łącznej wartości 350,-zł. na szkodę D. Z., a także po uprzednim wyłamaniu drzwi prowadzących do Hurtowni (...) zabrali w celu przywłaszczenia aparat telefoniczny marki (...) wartości 700,-zł., długopis i wieczne pióro łącznej wartości 300,-zł., radioodbiornik marki (...) wartości 300,-zł., cztery butelki alkoholu różnych marek o łącznej wartości 200,-zł. - mienie o łącznej wartości 1.500,-zł. na szkodę Hurtowni (...), przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. a części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w z. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 28/29 grudnia 1998r. w T. wspólnie i w porozumieniu oraz z nieustaloną osobą (w odniesieniu do której, materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór (...) i używając przemocy wobec G. K. poprzez bicie i kopanie po całym ciele oraz skrępowanie rąk kajdankami na skutek czego pokrzywdzona doznała zacerwienia okolicy szyi po stronie lewej, zacerwienia i zadrapania w okolicy lewego podudzia co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu wyłamali drzwi prowadzące do pomieszczeń biurowych i zabrali w celu przywłaszczenia rewolwer (...) nr (...) wraz z kaburą wartości 2.900,-zł., 50 szt. amunicji o wartości 57,-zł., pieniądze w kwocie 1.543,-zł. - mienie o łącznej wartości 4.500,-zł. na szkodę H. M., przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993 r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r. 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30-03-1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 7/8 stycznia 1999r. we W., gm. P., wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się nożem i grożąc jego natychmiastowym użyciem oraz używając wobec B. P. przemocy poprzez bicie i kopanie po całym ciele oraz skrępowanie rąk opaskami plastikowymi, zabrali w pomieszczenia kasowego pieniądze w kwocie 2.200,-zł. na szkodę Spółki z o.o. (...) w G. - siedziba zamiejscowa we W. oraz dwie butelki szampana marki (...) i (...) o łącznej wartości 25,-zł. na szkodę J. B. (2), przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96

za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 20/21.01.1999r. w G. gm. Ż., wspólnie i w porozumieniu działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci metalowego pręta i uderzając nim J. P. w podudzie prawe oraz używając wobec niego przemocy poprzez bicie pięściami oraz skrępowanie rąk opaską zaciskową, które to uderzenia spowodowały obrzęk okolicy jarzmowej lewej, otarcie skóry, zasinienie w dole podkolanowym prawym, obrzęk obu dłoni, co skutkowało naruszeniem prawidłowej czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, wyłamali drzwi do pomieszczenia księgowości, skąd zabrali w celu przywłaszczenia telewizor marki (...) wartości 3.000,-zł., magnetowid marki (...) wartości 1.000,-zł. oraz tuner do odbioru telewizji satelitarnej marki (...) wartości 1.000 zł - mienie o łącznej wartości 5000 zł na szkodę J. P., a także pieniądze w kwocie 2.256,53 zł., kalkulator marki (...) wartości 80,-zł., kalkulator marki (...) 868 wartości 50,-zł., kalkulator wartości 25,-zł., dwie lampki biurowe wartości 65,-zł., przewód SP 200 wartości 340,-zł., prostownik wartości 100,-zł., ściągacz wartości 32,79 zł., kombinerki wartości 10,-zł., szlifierkę wartości 500,-zł., wiertarkę wartości 200,-zł., trzy młotki wartości 56,55 zł., 40 metrów przewodu elektrycznego (...) o wartości 122,40 zł., elektryczny nóż do konserw wartości 30,-zł. - mienie o łącznej wartości 3.893,27 zł. na szkodę D. S. (2), przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 25/26 stycznia 1999r. w D., gm. S., wspólnie i w porozumieniu działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór (...) oraz używając przemocy wobec S. W. poprzez skrępowanie rąk kajdankami, wyłamali drzwi prowadzące do pomieszczeń biurowych i zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 150,-zł. na szkodę PPHU (...), przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. części kary roku i 9 miesięcy pobawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.kk oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96, orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1),

oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. uznał za winnych tego, że w nocy z 26/27 stycznia 1999r. w miejscowości W. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, posługując się bronią palną w postaci pistoletu wzór (...)i marki (...) grożąc natychmiastowym jej użyciem wobec A. K. (2) i używając wobec niego przemocy poprzez bicie i kopanie po całym ciele a także skrępowanie rąk kajdankami oraz używając przemocy wobec A. S. poprzez wykręcanie rąk i skrępowanie ich kajdankami, a także grożąc mu pozbawieniem życia, wyłamali drzwi do pomieszczeń biurowych skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1.105,-zł., 8 marek RFN o równowartości 16,96 zł., aparat telefoniczny marki (...) i (...), dwa grzejniki elektryczne, 40 paczek kawy (...), 5 sztuk zegarków z logo firmy (...) - mienie o łącznej wartości 2.200,-

zł. na szkodę (...) Spółka z o.o., przy czym A. K. (1) zarzuconego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresach między 15.03.1993r. a 16.03.1993r., 25.08.1993r. a 17.08.1994r., 3.01.1995r. a 11.06.1995r. oraz 7.09.1995r. a 30.03.1996r. kary roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 15.05.1996r. sygnatura akt II K 161/96 za przestępstwo określone w art.208 d.KK oraz od odbycia w okresie między 30.03.1996r. a 24.12.1996r. części kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z 4.03.1996r. sygnatura akt II K 6/96 orzeczonej za przestępstwo określone w art.203 § 1 d.kk, czyn ten zakwalifikował wobec oskarżonych: A. Ł., P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk oraz z art.280 § 2 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk wobec oskarżonego A. K. (1);

ustalając, że przypisane oskarżonym A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. w punktach I, III, V, VI, X, XII i XIII wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art.91 § 1 kk na podstawie art.280 § 2 kk skazał:

- A. K. (1) na karę 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- P. O. na karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- J. K. na karę 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- M. M. (1) na karę 7 lat pozbawienia wolności,
- D. J. na karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

ustalając, że przypisane oskarżonemu A. Ł. w punktach I, III, V, VI, X, XII i XIII wyroku czyny stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art.91 § 1 kk a oskarżony ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia i za to przy zastosowaniu art.91 § 1 kk i art.60 § 3 kk, art.60 § 6 pkt 2 kk na podstawie art.280 § 2 kk skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

ustalając, że przypisane oskarżonym A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. w punktach II, IV, VII, VIII, IX i XI wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art.91 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art.91 § 1 kk i art.11 § 3 kk na podstawie art.280 § 2 kk skazał:

- A. K. (1) na karę 8 lat pozbawienia wolności,
- P. O. na karę 7 lat pozbawienia wolności,
- J. K. na karę 8 lat pozbawienia wolności,
- M. M. (1) na karę 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- D. J. na karę 7 lat pozbawienia wolności,

ustalając, że przypisane oskarżonemu A. Ł. w punktach II, IV, VII, VIII, IX i XI wyroku czyny stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art.91 § 1 kk a oskarżony ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia i za to przy zastosowaniu art.91 § 1 kk, art.11 § 3 kk i art.60 § 3 kk, art.60 § 6 pkt 2 kk na podstawie art.280 § 2 kk skazał go na karę 2 pozbawienia wolności;

na podstawie art.91 § 2 kk w zw. z art.86 § 1 kk połączył oskarżonym orzeczone w wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł kary łączne wobec:

- A. K. (1) - 9 lat pozbawienia wolności,

- P. O. - 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- J. K. - 9 lat pozbawienia wolności,
- M. M. (1) - 8 lat pozbawienia wolności,
- D. J. - 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- A. Ł. - 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art.46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. solidarnie, obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz N. C. kwoty 7.288,34 zł.;

na podstawie art.1, art.2 ust.1 pkt 5 i 6 i art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierzył na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat od A. K. (1), P. O., M. M. (1) i D. J. po 600,-zł., od A. Ł. 400,-zł., a na podstawie art.624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa pozostałych kosztów procesu;

na podstawie art.17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych i art.624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego J. K. z opłaty i pozostałych kosztów procesu.

Apelacje od wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych.

Obrońca (...)zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając mu rażąco jej niewspółmierność, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie przepisów art.60 § 3 kk oraz art. 60 § 6 pkt 2 kk kary pozbawienia wolności z jej warunkowym zawieszeniem.

Obrońca oskarżonego J. K. zaskarżył orzeczenie na korzyść oskarżonego w całości zarzucając Sądowi I instancji, iż:

1. zostało wydane z naruszeniem prawa karnego procesowego art.7 kpk i art.5 § 2 kpk, co miało wpływ na treść wyroku i polegało na tym, iż ocena wyjaśnień oskarżonego A. Ł. i ocena zmienionych wyjaśnień oskarżonego P. O., przydająca owym wyjaśnieniom walor wiarygodności, została dokonana z przekroczeniem granic swobody i w istocie niewiarygodne wyjaśnienia A. Ł. i P. O. posłużyły nieprawidłowo usunięciu istniejących w sprawie wątpliwości, co do pozostałego materiału dowodowego, który samodzielnie był nie wystarczający i nie dawał podstaw dla przypisania winy J. K.,
2. zostało wydane z naruszeniem prawa karnego procesowego art.7 kpk i art.5 § 2 kpk, co miało wpływ na treść wyroku i polegało na tym, iż ocena materiału dowodowego w zakresie wyjaśnień J. K., zeznań świadka W. K. wespół z dokumentacją medyczną i wynikiem opinii biegłych w sprawie, jako dowodów odnośnie stanu zdrowia i sprawności fizycznej J. K. w inkryminowanym czasie, została dokonana z przekroczeniem granic swobody, służąc w ten sposób wadliwemu usunięciu istniejących w sprawie wątpliwości, co do okoliczności udziału J. K. w dokonaniu zarzucanych czynów na tle zeznań pokrzywdzonych, jako ofiar bezpośredniego przymusu fizycznego, w pełni sprawnych napastników, a nawet sprawnych ponad przeciętnie w zakresie działań penetracyjnych obiektów i działań obezwładniających wobec napadniętych, gdzie w istocie w inkryminowanym czasie oskarżony J. K. był dotknięty schorzeniem kończyn dolnych w obrębie stawów kolanowych z zastosowaniem zabiegów leczniczych, nie tylko ograniczających, ale nawet całkowicie wyłączających zdolność motoryczną J. K. dla czynnego udziału w zarzucanych czynach,
3. zostało wydane z naruszeniem prawa karnego procesowego art.7 kpk i art.4 kpk, co miało wpływ na treść wyroku i polegało na dokonaniu oceny i rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem istotnego dowodu i okoliczności na korzyść m.in. J. K. w związku z ujawnionym faktem przez współoskarżonego A. Ł., co do sposobu gromadzenia i utrwalania materiału obciążającego współoskarżonych, mającego rzekomo autorsko pochodzić od A. Ł., gdzie w istocie następowało wypełnienie treścią, protokołów in blanco oskarżonego A. Ł. przez

funkcjonariuszy aparatu ścigania, co nie tylko wykluczało zasadę bezpośredniości, ale przede wszystkim wyłączało oryginalność pochodzenia owych treści i tym samym swobodę ich oświadczenia,

4. alternatywnie z ostrożności, skarżący zarzucił, że orzeczenie Sądu I instancji ustanawia rażąco niewspółmierną karę wobec J. K., gdzie nawet przyjmując prawdziwość wyjaśnień A. Ł., to zmienione wyjaśnienia oskarżonego P. O. z racji odległości w czasie i zaawansowania czynności procesowych, jako analogiczne z wyjaśnieniami A. Ł., obiektywnie rzecz oceniając, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, co winno decydować o zniesieniu dysproporcji surowości kary dla oskarżonego J. K. w stosunku do kary wobec P. O..

Wniósł o uniewinnienie oskarżonego względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Na ewentualność niepodzielenia argumentacji w kierunku uniewinnienia oskarżonego i dla wniosku alternatywnego, uchylenia wyroku do ponownego rozpoznania, wniósł się o zmianę wyroku, co do kary w ten sposób, iż wobec oskarżonego orzeka się karę nieprzekraczającą dolegliwości w stosunku do współoskarżonego P. O..

Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu J. K. w postępowaniu odwoławczym, wobec nie uiszczenia tych kosztów przez oskarżonego, tak w całości, jak i w części oświadczając, iż jest podatnikiem podatku VAT w stawce 23%.

Obrońca oskarżonego D. J. zaskarżył wyrok w zakresie obejmującym pkt od I do XIV, XVI oraz od XVIII do XX w części dotyczącej oskarżonego D. J. zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art.7 kpk w zw. z art.4 kpk polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji dowolnej, a nie swobodnej i wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przy jednoczesnym pominięciu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego D. J., skutkującej przyjęciem przez Sąd, że wyjaśnienia (pomówienia) oskarżonego A. Ł. stanowiące podstawowy dowód obciążający odpowiedzialnością za udział w przypisanych przestępstwach pozostałych współoskarżonych, w tym D. J., w przeważającej mierze zasługują na uwzględnienie, przy jednoczesnym przyznaniu przez Sąd w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, że istnieją rozbieżności w treści kolejno składanych przez ww. oskarżonego wyjaśnień, a motywacja oskarżonego A. Ł. odnośnie złagodzenia swojej kary, jak również obeznanie ww. oskarżonego z mechanizmami postępowania karnego oraz fakt, że oskarżony A. Ł. nie jest osobą o nieposzlakowanej opinii oraz nie jest osobą bezstronną w niniejszej sprawie nie budzą wątpliwości, co przy uwzględnieniu dowodów na korzyść oskarżonego D. J. w postaci jego wyjaśnień oraz wyjaśnień oskarżonego P. O., przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów świadczących o winie i sprawstwie oskarżonego D. J., powinno prowadzić do konstatacji, że oskarżony D. J. nie dopuścił się popełnienia przypisanych mu czynów;

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art.7 kpk w zw. z art.4 kpk w zw. z art.424 § 1 pkt 1 kpk polegającą na dokonaniu przez Sąd Okręgowy dowolnej i wybiórczej, a nie swobodnej i całościowej oceny wyjaśnień oskarżonego P. O. w takim zakresie, w jakim Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego, konsekwentnie wskazującego, że oskarżony D. J. nie brał udziału w popełnianiu przestępstw objętych aktem oskarżenia, przy jednoczesnym braku uzasadnienia przez Sąd, dlaczego wyjaśnienia oskarżonego P. O. w powyższym zakresie nie są wiarygodne, jak również braku, poza pomówieniami oskarżonego A. Ł., istnienia jakichkolwiek innych dowodów świadczących o winie i sprawstwie oskarżonego D. J., co w praktyce uniemożliwiło przesłedzenie toku rozumowania Sądu Okręgowego w ww. zakresie;

3. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art.7 kpk polegającą na odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego D. J., w sytuacji gdy wyjaśnienia te były spójne, niezmiennie, konsekwentne, potwierdzone dowodami oraz korelujące z wyjaśnieniami oskarżonego P. O., przy jednoczesnym dowolnym ustaleniu przez Sąd Okręgowy, że imprezy w hotelu (...), które ochraniał oskarżony D. J., odbywały się jedynie w weekendy, co skutkowało oczywiście błędnym przyjęciem, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów, co w przypadku prawidłowej i całościowej oceny ww. materiału dowodowego winno prowadzić do odmiennej konstatacji;

4. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art.7 kpk w zw. z art.424 § 1 pkt 1 kpk poprzez:

a) dowolne ustalenie przez Sąd I instancji, że oskarżony D. J. był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej, której istnienia miał świadomość, podczas gdy okoliczność ta podnoszona jest wyłącznie przez oskarżonego A. Ł. i nie jest poparta żadnym obiektywnym i bezstronnym materiałem dowodowym,

b) zaniechanie ustalenia i wskazania przez Sąd Okręgowy, jaką konkretną rolę, zadania i czynności oskarżony D. J. miałby w tej grupie wykonywać, co uniemożliwia skuteczne przyjęcie, że ww. oskarżony był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej;

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez Sąd, że wina i sprawstwo oskarżonego D. J. w zakresie popełnienia przypisanych mu czynów zabronionych nie budzi wątpliwości, co w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jest ustaleniem błędnym;

6. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art.63 kk poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nie zaliczenie na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie.

Niezależnie od powyższego, z ostrożności procesowej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił również obrazę prawa materialnego poprzez niezastosowanie w niniejszej sprawie w stosunku do oskarżonego D. J. kwalifikacji prawnej czynów mu przypisanych z zastosowaniem konstrukcji czynu ciągłego (art.12 kk), a przyjęcie przez Sąd konstrukcji ciągu przestępstw (art.91 § 1 kk) w sytuacji, gdy rzekomo wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego A. Ł. wskazują na to, że czyny miały być popełniane w sposób zaplanowany, ze z góry powziętym zamiarem.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. J. od wszystkich przypisanych mu czynów, ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. M. (1) zaskarżyła wyrok w całości w odniesieniu do tego oskarżonego zarzucając mu:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, iż oskarżony M. M. (1) dopuścił się czynów przypisanych mu w punktach I - XIII zaskarżonego wyroku, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego ustalenia,

2/ obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegającą na obrazie art.5 kpk i art.7 kpk poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów polegające na uznaniu za wiarygodne wyjaśnień oskarżonych A. Ł. oraz P. O. i przyjęciu, że znajdują one potwierdzenie w innych dowodach w stopniu uzasadniającym przypisanie oskarżonemu czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia sprzecznie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego,

3/ nadmierną surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary 8 lat pozbawienia wolności.

Wniosła o uniewinnienie oskarżonego od czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia, ewentualnie o uchylene wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary.

Obrońca oskarżonego A. K. (1) zaskarżył wyrok w pkt. do I do XIV, XVI, od XVIII do XX w części dotyczącej tego oskarżonego zarzucając mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na błędnym ustaleniu, iż oskarżony A. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dopuścił się popełnienia czynów opisanych w pkt I-XIII wyroku,

2.obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art.7 kpk, art.410 kpk, art.424 § 1 pkt 1 kpk poprzez nie dokonanie wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji bezpodstawne uznanie za wiarygodne wyjaśnień oskarżonych P. O. i A. Ł., mimo istnienia szeregu okoliczności w sposób jednoznaczny podważających wartość tych dowodów, nienależyte ustosunkowanie się w uzasadnieniu wyroku do wyjaśnień oskarżonych P. O., A. Ł. oraz zeznań przesłuchanych w sprawie świadków.

Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego P. O. zaskarżyła orzeczenie w części dotyczącej punktów II-XIII, XIV, XVI i XVIII:

- odnośnie opisu czynów tj.: posłużenia się metalowym łomem (II, III i IV), posłużenia się i grożenia użyciem broni palnej (V i VI), użycia metalowego pręta (VII), posłużenia się i grożenia użyciem broni palnej (VIII, IX), posłużenia się i grożenia użyciem noża (X), posłużenia się metalowym prętem (XI), posłużenia się i grożenia użyciem broni palnej, (tylko atrapa pistoletu) (XII i XIII),

oraz przyjętej kwalifikacji prawnej z art.280 § 2 kk,

- w punktach XIV, XVI, XVIII w zakresie wysokości orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej,

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

a/ obrazę przepisów postępowania, co miało wpływ na treść wyroku polegające na naruszeniu art.4 kpk, art.7 kpk, art.410 kpk przez:

- niesłuszną odmowę uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego P. O. w części w której nie są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego A. Ł. i uznanie wyjaśnień A. Ł. za wiarygodne w całości, co było skutkiem pominięcia, że:

- z treści opinii sporządzonej przez biegłą z zakresu psychologii wynika, że dowód z przesłuchania A. Ł. jest jednoznacznie niewiarygodny,

- A. Ł. zakwestionował prawidłowość i zgodność z prawem przeprowadzonych czynności z jego udziałem przez osoby prowadzące postępowanie przygotowawcze,

- oskarżony P. O. przyznając się do winy, opisał przebieg przestępstw, podał skład osobowy, rolę sprawców jak i swoją własną, rozmiar szkody, a jego wyjaśnienia nie są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym za wyjątkiem wyjaśnień oskarżonego A. Ł.,

b/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, co miało wpływ na jego treść przez przyjęcie, że oskarżeni wszystkich czynów dokonali przy użyciu broni palnej, noża lub metalowego pręta czy łomu pomimo braku wystarczających dowodów na poczynienie takich ustaleń,

c/ rażącą niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych i kary łącznej, co było skutkiem pominięcia, że oskarżony ujawnił istotne okoliczności popełnienia tych przestępstw, skład osobowy, rolę wszystkich sprawców jak i swoją własną, czynione wcześniej przygotowania, rozmiar szkody, że od czasu popełnienia przestępstw upłynęło kilkanaście lat,

Wniosła:

a/ o uchylenie wyroku w całości i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie

b/ o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez wyeliminowanie z opisu czynów od II do XIII i posługiwania się lub groźby posłużenia bronią palną, nożem lub innym niebezpiecznym przedmiotem oraz zmianę kwalifikacji prawnej z art.280 § 2 kk na art.280 § 1 kk,

c/ złagodzenie orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności.

Pisma ujawnione w toku postępowania odwoławczego w trybie art.394 kpk w zw. z art.453 kpk złożyli nadto oskarżeni: J. K. i P. O. kwestionując prawidłowość dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności wyjaśnień wskazanych wyżej oskarżonych oraz oskarżonego A. Ł.. Z uwagi na fakt, że pisma te nie zawierają zarzutów stanowiących bezwzględne przyczyny odwoławcze a apelację od wyroku Sądu Okręgowego może wywieść jedynie obrońca lub pełnomocnik strony (art.446 § 1 kpk), Sąd Apelacyjny w niniejszym uzasadnieniu nie będzie się odnosił do zarzutów podniesionych we wskazanych wyżej pismach oskarżonych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Wszystkie apelacje wywiedzione w powyższej sprawie przez obrońców oskarżonych: A. Ł., A. K. (1), P. O., J. K. i M. M. (1) są bezzasadne i jako takie nie zasługują na uwzględnienie. Obrońca oskarżonego D. J. podniósł jeden trafny zarzut. Zmiana zaskarżonego orzeczenia w pozostałym zakresie nastąpiła z powodu okoliczności dostrzeżonej z urzędu przez Sąd II instancji.

Przed przejściem do omawiania zarzutów podniesionych w wywiedzionych w powyższej sprawie środkach odwoławczych Sąd Apelacyjny pragnie wskazać, że wbrew twierdzeniom skarżących nie doszło w niej do obrazy wskazanych przepisów postępowania art.4 kpk, art.5 § 2 kpk, art.7 kpk, art.410 kpk, art.424 kpk oraz błędów w ustaleniach faktycznych.

Prawidłowość rozstrzygnięcia sprawy zależy od należytego wykonania przez sąd dwóch podstawowych obowiązków. Pierwszy z nich dotyczy postępowania dowodowego i sprowadza się do prawidłowego – zgodnego z przepisami postępowania karnego – przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez strony, ale również do przeprowadzenia z urzędu wszelkich dowodów potrzebnych do ustalenia istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia o winie oskarżonego. Drugi z podstawowych obowiązków sprowadza się do prawidłowej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a więc poza zasięgiem rozważań sądu nie mogą pozostawać dowody istotne dla rozstrzygnięcia kwestii winy. Podstawę zatem wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, przy czym w uzasadnieniu wyroku sąd ma obowiązek wskazać, jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Na sądzie orzekającym ciąży przy tym obowiązek badania i uwzględniania w toku procesu okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, a korzystając z prawa swobodnej oceny dowodów, przekonanie co do winy w zakresie przypisanych mu czynów, sąd powinien przekonująco uzasadnić. Uzasadnienie więc winno logicznie wskazywać na jakich dowodach oparł sąd orzekający ustalenie każdego istotnego dla sprawy faktu, a także należyście rozważać i oceniać wszystkie dowody przemawiające za przyjętymi przez sąd ustaleniami faktycznymi lub przeciwnie, wyjaśniać istotne wątpliwości w sprawie i sprzeczności w materiale dowodowym oraz się do nich ustosunkować. Nie ma – zdaniem Sądu Apelacyjnego – jakichkolwiek przesłanek pozwalających uznać, iż Sąd Okręgowy uchybił którejkolwiek z zasad związanych z postępowaniem dowodowym i oceną dowodów. Należy stwierdzić, iż Sąd orzekający po prawidłowym przeprowadzeniu przewodu sądowego, poddał zgromadzony materiał dowodowy wszechstronnej analizie, a tok rozumowania zaprezentował w jasnym, szczegółowym i przekonującym uzasadnieniu. Nie doszło zatem również do obrazy art.4 kpk, art.410 kpk i art.424 kpk.

Aprobaty Sądu Apelacyjnego nie zyskał również zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy zasady in dubio pro reo. Zasada ta nie może stwarzać pretekstu do uproszczonego traktowania wątpliwości. Jak bowiem wyraźnie wynika z brzmienia przepisu art.5 § 2 kpk, reguła ta ma zastosowanie dopiero wtedy, gdy mimo wszelkich starań organu prowadzącego postępowanie nie da się usunąć występujących wątpliwości. Jest to więc swoista „ostateczność” – „dyrektywa ostatecznego wyjścia”. W szczególności jest to widoczne w następującym poglądzie Sądu Najwyższego:

„Zasada in dubio pro reo odnosi się w praktyce do zagadnień związanych z ustaleniami faktycznymi, nie wolno jednak rozumieć jej jako reguły swoistego, uproszczonego traktowania wątpliwości. Wszelka wątpliwość w zakresie ustaleń faktycznych powinna być wyjaśniona i usunięta przez wszechstronną inicjatywę dowodową organu procesowego i gruntowną analizę całego dostępnego materiału dowodowego. Dopiero wtedy, gdy po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości wątpliwość nie zostanie usunięta, należy ją wytłumaczyć w sposób korzystny dla oskarżonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.06.1991r. w sprawie WR 107/91, OSNKW 1992/1-2/14). Przede wszystkim należy bowiem podnieść, iż wątpliwości, o jakich mowa w art.5 § 2 kpk to wątpliwości Sądu, a nie strony procesowej wyrażającej odmienny pogląd w przedmiocie oceny całokształtu ujawnionego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności oceny wiarygodności dowodów stanowiących podstawę ustaleń faktycznych oraz że za nietrafną należy uznać interpretację zasady in dubio pro reo, jako powinności czynienia ustaleń w oparciu o dowody najbardziej korzystne dla oskarżonego. Nie można zasadnie stawiać zarzutu obrazy przepisu art.5 § 2 kpk podnosząc wątpliwości skarżącego co do treści ustaleń faktycznych, bowiem dla oceny czy w sprawie doszło do naruszenia zasady in dubio pro reo istotne jest jedynie to czy sąd powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego (patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15.07.2010r. w sprawie II AKa 183/10, Przegląd Orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku nr 3/2010). Sąd odwoławczy nie podziela poglądu apelujących jakoby Sąd I instancji rozstrzygnął nie dające się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonych. Sąd Okręgowy bowiem całkowicie wyczerpał inicjatywę dowodową aby ustalić fakty zgodnie z rzeczywistym przebiegiem i wyjaśnił nasuwające się w tym zakresie wątpliwości. Znalazło to nadto odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku stanowiącym umotywowanie wyroku – zawiera ono przekonującą analizę wszystkich przeprowadzonych dowodów. Jeżeli z materiału dowodowego wynikają różne wersje wydarzeń, to nie jest to równoznaczne z istnieniem niedających się usunąć wątpliwości w rozumieniu art.5 § 2 kpk, bo w takim przypadku sąd orzekający zobowiązany jest do dokonania ustaleń na podstawie swobodnej oceny dowodów i dopiero wówczas, gdy wątpliwości nie zostaną usunięte, należy tłumaczyć je na korzyść oskarżonego (patrz: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.06.2005r. w sprawie KK 257/04, OSNKW 2005/9/86). W sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania Sąd I instancji dokonał stanowczych ustaleń. Dlatego też zarzut naruszenia przepisu art.5 § 2 kpk należy uznać za bezzasadny.

Należy również poczynić uwagę natury ogólnej, że skutku oczekiwanego przez skarżących obrońców oskarżonych, którzy nie przyznali się do popełnienia przypisanych im przestępstw tj. podważenia ustaleń Sądu Okręgowego poczynionych w powyższej sprawie nie może przynieść odwoływanie się do jakichkolwiek rozbieżności w wyjaśnieniach oskarżonego A. Ł. i wyciąganie z tego wniosku o jego całkowitej niewiarygodności. Sąd Okręgowy bowiem dostrzegł te rozbieżności, odniósł się do nich i nie uznał całości depozycji A. Ł. za wiarygodne.

Sąd Okręgowy odniósł się również do kwestii motywacji jaką mogli kierować się oskarżeni: A. Ł. i P. O. składając wyjaśnienia obciążające pozostałych współoskarżonych, biorąc pod uwagę również opinię biegłego psychologa i psychiatrów. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że motywacja złożenia wyjaśnień określonej treści nie może przesądzać sama w sobie o uznaniu ich za wiarygodne lub niewiarygodne. Ocena wiarygodności bowiem opiera się na wielu innych czynnikach, co również miało miejsce w powyższej sprawie.

Odniesienie apelacji obrońcy oskarżonego J. K..

Nie ma racji skarżący twierdząc, że w powyższej sprawie, w szczególności w odniesieniu do oskarżonego J. K. Sąd Okręgowy dokonał dowolnej oceny materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień samego oskarżonego oraz współoskarżonych; A. Ł. i P. O. a nadto świadka W. K..

Wprawdzie podzielenie sprawy IV K 169/01 na kilka z pewnością wydłużyło proces osądzenia wszystkich oskarżonych, jednakże nie sposób podzielić stanowiska skarżącego, że uniemożliwiło to pozyskanie i utrwalenie obiektywnych dowodów. Poza wskazanymi w apelacji zeznaniami pokrzywdzonych i śladami materialnymi Sąd Okręgowy dysponował innymi jeszcze dowodami, które ocenione w sposób kompleksowy i swobodny pozwoliły na przypisanie oskarżonemu J. K. wskazanych w zaskarżonym orzeczeniu czynów. Nie sposób podzielić stanowiska apelującego, że wyjaśnienia A. Ł. składane były w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi. Będąc przesłuchiwanym w

toku postępowania jurysdykcyjnego oskarżony co do zasady podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym nie wskazując aby wówczas był wywierany na niego jakikolwiek nacisk (k.16.658v-16.660, 16.666v-16.667, 16.729v-16.731, 16.750v-16.751 akt sprawy). Sąd Okręgowy w toku postępowania dowodowego badał kwestię warunków przesłuchania oskarżonego A. Ł.. Świadek K. K. zaprzeczył aby podsuwał oskarżonemu A. Ł. do podpisania puste protokoły przesłuchań (k.17633v akt sprawy). Wprawdzie oskarżony A. Ł. na jednej z rozpraw podał, że podpisywał protokoły in blanco (k.18.513v akt sprawy) ale uwaga ta ma bardzo lakoniczny charakter nie jest wypełniona żadną głębszą treścią, jest odosobniona jeżeli brać pod uwagę wszystkie wyjaśnienia składane przez tego oskarżonego oraz sprzeczna ze wskazanymi wyżej zeznaniami przesłuchującego oskarżonego prokuratora. Podkreślenia wymaga, że oskarżony A. Ł. nie wskazał które protokoły miały zostać sporządzone niezgodnie z prawem (wcześniej podtrzymując wszystkie złożone w nich wyjaśnienia). Jest to o tyle istotne, że oskarżony ten kilkanaście razy składał wyjaśnienia i brał udział w innych protokołowanych czynnościach procesowych w wielu sprawach. Nie sposób również pominąć tego, że treść wyjaśnień złożonych na k.18513v akt sprawy wyraźnie wskazuje na niechęć oskarżonego do przesłuchującego go prokuratora z uwagi na rzekomą odmowę przyjęcia przez niego informacji o kolejnych przestępstwach, jakimi miał dysponować oskarżony. Sąd Apelacyjny w pełni podziela pogląd Sądu I instancji, że tezie o „dopasowaniu” wyjaśnień oskarżonego A. Ł. do wiedzy posiadanej przez ograną ścigania przeczy fakt, że dopiero wyjaśnienia tego oskarżonego pozwoliły na prowadzenie postępowań przygotowawczych, które wcześniej zostały umorzone. Wielokrotnie składane w toku postępowania wyjaśnienia tego oskarżonego zostały ocenione w sposób swobodny, zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego oraz w odniesieniu do innych dowodów zgromadzonych w sprawie, w tym do wskazanych w apelacji wyjaśnień P. O.. Kwestionując wiarygodność wyjaśnień oskarżonego A. Ł. i podnosząc rzekome ograniczenia w swobodzie jego wypowiedzi skarżący zdaje się nie dostrzegać, że wyjaśnienia te, w szczególności w zakresie dotyczącym udziału oskarżonego J. K. w inkryminowanych czynach zbieżne są ze złożonymi na końcowym etapie postępowania a uznanymi przez Sąd Okręgowy za wiarygodne wyjaśnieniami oskarżonego (...). Kwestia stanu zdrowia oskarżonego A. Ł. w kontekście jego zdolności do złożenia wiarygodnych wyjaśnień również była przedmiotem oceny Sądu I instancji w oparciu o opinie biegłych psychiatrów (str.57-58 uzasadnienia wyroku). Wbrew twierdzeniom apelującego, powód dla którego oskarżony P. O. zdecydował się zmienić swoje wyjaśnienia i potwierdzić udział oskarżonego J. K. w inkryminowanych zdarzeniach nie ma znaczenia dla oceny ich wiarygodności. Za dowolne uznać należy twierdzenie skarżącego, że P. O. „dopasował” swoje wyjaśnienia do wyjaśnień oskarżonego A. Ł.. Podkreślenia bowiem wymaga, że nie są to wyjaśnienia tożsame w swej treści. Dla przykładu można wskazać inne relacje obu oskarżonych co do udziału w zdarzeniach oskarżonego D. J. czy też używania w ich trakcie niebezpiecznych narzędzi. Reasumując zatem stwierdzić należy, że kwestionując dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę dowodów w postaci wyjaśnień współoskarżonych: A. Ł. i P. O. skarżący nie dokonuje ich wnikliwej oceny a opiera się jedynie na wybiórczo wskazanych okolicznościach. Tymczasem Sąd Okręgowy poprzedził swoją ocenę rozważeniem wszystkich okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Skutku oczekiwanego przez apelującego nie może również przynieść powoływanie się na stan zdrowia oskarżonego J. K. w inkryminowanym czasie, w szczególności jego dolegliwości ortopedyczne. Nie sposób podzielić stanowiska skarżącego, że przekonanie Sądu I instancji o tym, że oskarżony wówczas mógł się poruszać jest dowolne i nieprawidłowe. W tym zakresie bowiem Sąd Okręgowy oparł się na opinii biegłych: M. K. i S. M. (k.17.058-17.059 akt sprawy), czemu wyraz dał w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (str.60). Biegli wydając przedmiotową opinię mieli dostęp do dokumentacji medycznej, nie sposób zatem kwestionować ustaleń poczynionych przez Sąd w tym zakresie wskazując na zeznania świadka W. K.. Opinia bowiem uwzględniła również wskazania lekarskie po zabiegach jakim został poddany oskarżony J. K. i odniosła się do nich w kontekście możliwości poruszania się oskarżonego. W pełni aprobując wnioski wyciągnięte przez Sąd Okręgowy z przeprowadzonego dowodu i nie widząc potrzeby ponownego przytaczania ich w tym miejscu, Sąd II instancji doń się odwołuje. Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska skarżącego, że z zeznań pokrzywdzonych wynika jakoby sprawcy byli ponad przeciętnie sprawni fizycznie. Czynności sprawców o jakich zeznawali pokrzywdzeni a co było przedmiotem ustaleń faktycznych, tj. bieganie na krótkich odcinkach, obezwładnianie poprzez wykręcanie rąk, bicie i kopanie, skuwanie pokrzywdzonych kajdankami, pilnowanie pokrzywdzonych, zabór mienia nie są tego rodzaju aby wymagały takiej ponad przeciętnej sprawności fizycznej. Wskazać należy, że na miejsca zdarzenia sprawcy każdorazowo przyjeżdżali samochodami, w ten sam również sposób opuszczali miejsca napadów. Za dowolne, gdyż nie znajdujące potwierdzenia w zgromadzonym

materiale dowodowym Sąd Apelacyjny uznaje zatem twierdzenia skarżącego jakoby oskarżeni w zakresie dokonania przypisanych im czynów mieli cechować się „sprawnością sprinterską, atletyczną i sztuk walki na poziomie wyniku sportowego” (str.4 apelacji). Całkowicie dowolne są również rozważania apelującego na temat innych niż to ustalił Sąd Okręgowy, okoliczności znalezienia się niedopałka papierosa ze śladami DNA oskarżonego J. K. w pojeździe kierowanym przez oskarżonego A. K. (1). Okoliczność ta natomiast koreluje z wyjaśnieniami oskarżonych: A. Ł. i P. O. o udziale oskarżonego J. K. w inkryminowanych zdarzeniach. Podobnie jak fakt znalezienia w (...) we W. (pkt X wyroku) niedopałka ze śladami genetycznymi oskarżonego J. K. (k.5115 akt sprawy) oraz włosa należącego do tego oskarżonego (k.6638 akt sprawy).

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskał również postulat obniżenia kary orzeczonej wobec oskarżonego J. K. w związku z karą orzeczoną wobec oskarżonego P. O.. Wprawdzie kary orzeczone wobec wszystkich oskarżonych w powyższej sprawie zostały obniżone, jednak z zupełnie innej przyczyny, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia. Oskarżony w polskim procesie karnym może dowolnie kształtować swoją linię obrony, w szczególności nie ma obowiązku przyznania się do winy; taką linię obrony przyjął oskarżony J. K.. Równocześnie jednak przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień uznanych przez sąd za wiarygodne stanowi okoliczność łagodzącą, którą sąd orzekający musi brać pod uwagę przy wymiarze kary. Wobec powyższego nie sposób uznać aby orzeczona wobec oskarżonego J. K. kara pozbawienia wolności razila swoją dysproporcją w stosunku do kary orzeczonej wobec oskarżonego P. O.. Przy wymierzaniu kary oskarżonego J. K. Sąd Okręgowy miał na uwadze jego uprzednią niekaralność, natomiast jego sytuacja rodzinna oraz zdrowotna nie ma wpływu na wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego A. K. (1).

Do dowolnej oceny dowodów przez Sąd Okręgowy nie doszło również w odniesieniu do oskarżonego A. K. (1). Obrońca tego oskarżonego odnosi ten zarzut – podobnie jak obrońca oskarżonego J. K. do wyjaśnień współoskarżonych: A. Ł. i P. O.. Z tego względu, nie widząc potrzeby powtarzania w tym miejscu przedstawionych już wyżej argumentów, Sąd Apelacyjny się do nich odwołuje. Skutku oczekiwanego przez skarżącego, tj. podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego P. O. w części, w której zostały uznane za wiarygodne przez Sąd Okręgowy, nie może przynieść powoływanie się na inne sprawy, w których P. O. również występował w charakterze oskarżonego. Należy w tym miejscu wskazać zarówno na zasadę samodzielności jurysdykcyjnej sądów określoną w art.8 § 1 kpk, jak i fakt, że w przedmiotowej sprawie oskarżony P. O. nie podał aby powodem zmiany wyjaśnień był zamiar zemsty, w szczególności na oskarżonym A. K. (1). Tezy takiej nie stawia zresztą sam skarżący odnosząc motyw zemsty do oskarżonego J. K. i to do czynów, które nie zostały objęte zaskarżonym w tej sprawie wyrokiem. Motywacja oskarżonego P. O. do zmiany wyjaśnień, przyznaniem się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenie wyjaśnień obciążających współsprawców, w szczególności A. K. (1) nie ma wpływu na ocenę ich wiarygodności, jeżeli znalazły one potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie. W takich okolicznościach liczenie na nadzwyczajne złagodzenie kary (co w odniesieniu do oskarżonego P. O. nie miało miejsca w powyższej sprawie) nie może samo w sobie deprecjonować jego wyjaśnień. Podobnie jak posługiwanie się przez oskarżonego P. O. sfalszowanym dokumentem ukończenia szkoły.

Odnosząc się natomiast do argumentu zaprezentowanego przez apelującego w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego A. Ł. (konfabulacja i podatność na obciążanie innych osób) wskazać ponownie należy na fakt oceny tej okoliczności przez Sąd Okręgowy i wnioski wysnute z opinii sądowo – psychiatrycznych wydanych w odniesieniu do tego oskarżonego, z których wynika, że jego zdolność do postrzegania i odtwarzania faktów nie jest upośledzona (k.18.254 akt sprawy).

Kwestia oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych: A. Ł. i P. O. w odniesieniu do udziału oskarżonego D. J. w przypisanych mu przestępstwach będzie przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w dalszej części niniejszego uzasadnienia, przy rozważaniu zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy tego oskarżonego.

Nie ma również racji skarżący twierdząc, że sprawstwo oskarżonego A. K. (1) zostało ustalone jedynie w oparciu o wyjaśnienia dwóch współoskarżonych: A. Ł. i P. O.. Należy tu również wskazać na to, że kluczyk zabezpieczony u

oskarżonego A. K. (1) pasuje do kajdanek zabezpieczonych na miejscu popełnienia przestępstw opisanych w pkt. II, III, V i VII zaskarżonego orzeczenia (k.4621, 4632, 4733 akt sprawy), Poza tym wskazać należy na zatrzymanie w dniu 27 stycznia 1999r. samochodu kierowanego przez oskarżonego, w którym znajdowały się przedmioty skradzione w Przedsiębiorstwie (...) (k.256-259 akt sprawy). Okoliczności te dostrzegł również i poddał ocenie Sąd Okręgowy (str.58 uzasadnienia wyroku).

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy zatem ustalając winę oskarżonego A. K. (1) dokonał analizy wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów ocenionych w sposób swobody. W odróżnieniu od skarżącego, który swą argumentację oparł jedynie na wybiórczo wskazanych dowodach oraz okolicznościach, które częściowo nie mają znaczenia w przedmiotowej sprawie.

Aprobaty Sądu Apelacyjnego nie zyskał również zarzut błędnego przyjęcia działania oskarżonego A. K. (1) w warunkach recydywy a podniesiona w tym zakresie okoliczność zatarcia skazania nie znajduje zastosowania w powyższej sprawie. Zgodnie bowiem z treścią art.108 kpk. Tymczasem oskarżony A. K. (1) po wydaniu wyroków stanowiących podstawę przyjęcia działania w warunkach art.64 § 1 kk był jeszcze wielokrotnie karany (karta karna oskarżonego A. K. (1) – k.19.133-19.134 akt sprawy) a ostanie z tych skazań (a zatem – zgodnie z treścią wskazanego wyżej przepisu wszystkie dotychczasowe skazania) nie uległy jeszcze zatarciu.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego P. O..

Nie sposób za trafny uznać zarzut błędnego uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego A. Ł. i powoływanie się w tym zakresie na opinię biegłej psycholog S. B.. Nie kwestionując uprawnień biegłej do określenia stanu psychicznego oskarżonego podkreślić w tym miejscu należy, że rolą biegłego nie jest ocena wiarygodności w sensie procesowym wyjaśnień oskarżonych. Prawo do takiej oceny ma jedynie sąd rozpoznający sprawę. Stwierdzone przez biegłą podatność na wpływy osób trzecich oraz tendencje do udzielania odpowiedzi zgodnych z oczekiwaniami nie podważa samo w sobie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. Ł.. Wskazać również należy, że opinia psychologiczna biegłej S. B. (k.18.255-18.258 akt sprawy) w żadnym stopniu nie podważyła wniosków wysnutych przez biegłego psychiatrę W. O., który w tym samym czasie badał oskarżonego i nie stwierdził u niego zaburzeń w postrzeganiu i odtwarzaniu faktów (k.18.254 akt sprawy). Podkreślenia nadto wymaga, że oskarżony ten nie ograniczył się do prostego przyznania się i potwierdzenia udziału pozostałych współsprawców a składał wielokrotnie obszernie, bardzo szczegółowe wyjaśnienia, które znalazły potwierdzenie w innych dowodach, w szczególności w pewnym zakresie w wyjaśnieniach oskarżonego P. O.. Kwestia dokumentowania wyjaśnień oskarżonego A. Ł. była już przedmiotem rozważań w niniejszym uzasadnieniu i nie widząc powodów do powtarzania jej, Sąd Apelacyjny doń się odwołuje. Ponownie również Sąd II instancji wskazuje na zasadę samodzielności jurysdykcyjnej sądu określoną w przepisie art.8 § 1 kpk odnosząc się do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. Ł. w oparciu o wyroki zapadłe w innych sprawach. Na marginesie zatem wskazać należy, że nieprawdą jest jakoby we wszystkich sprawach, w których głównym dowodem były wyjaśnienia A. Ł. zapadły wyroki uniewinniające. Sądowi Apelacyjnemu bowiem z urzędu wiadomo, że prawomocne wyroki skazujące, gdzie w dużej mierze oparto się o depozycje A. Ł. zapadły w sprawach: IV K 128/11 Sądu Okręgowego w Gdańsku oraz II K 833/07 Sądu Rejonowego w Wejherowie.

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskał zarzut rzekomo błędnego ustalenia, że w czasie inkryminowanych zdarzeń sprawcy posługiwali się niebezpiecznymi narzędziami. Okoliczność ta bowiem znalazła potwierdzenie w zgromadzonym, ocenionym w sposób swobody i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Nie są to jedynie wyjaśnienia oskarżonego A. Ł. ale również zeznania świadków. I tak o posługiwaniu się przez sprawców w czasie inkryminowanych zdarzeń: metalowym łomem zeznawali świadkowie: R. G. – k.846 akt sprawy, Ł. M. – k.3266v, 9692 akt sprawy, A. K. (2) – k.3343v akt sprawy; bronią palną – świadkowie: C. S. (k.1046, 3340 akt sprawy), M. M. (2) (k.1055, 9516 akt sprawy), S. S. (k.1882v akt sprawy), N. C. (k.9724 akt sprawy), M. S. (k.3023v), G. K. (k.3339v akt sprawy), B. P. (k.17042v akt sprawy); metalowym prętem – świadek H. K. (k.3317v akt sprawy), nożem – świadek B. P. (k.1515, 17.042v akt sprawy). Podkreślenia wymaga, że o posługiwaniu się bronią palną w zdarzeniach opisanych w pkt. V i VIII zaskarżonego wyroku mówił w swych wyjaśnieniach sam oskarżony P. O. (k.16.602 i 16.603 akt sprawy).

Kwestia udziału oskarżonego D. J. w inkryminowanych zdarzeniach będzie przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w dalszej części niniejszego uzasadnienia, przy omawianiu apelacji obrońcy tego oskarżonego.

Aprobata Sądu II instancji nie zyskał również postulat obniżenia kary orzeczonej wobec oskarżonego P. O.. Wprawdzie, jak już wcześniej wskazano, kary orzeczone wobec wszystkich oskarżonych w powyższej sprawie zostały obniżone, jednak z zupełnie innej przyczyny, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia. Okoliczności podniesione przez skarżącą, tj. przyznanie się do winy (częściowe – co wypada nadmienić) i złożenie wyjaśnień miał również na uwadze Sąd Okręgowy wymierzając karę oskarżonemu P. O. (str.91 uzasadnienia wyroku).

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonego A. Ł..

Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska skarżącego, że kara orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł. w powyższej sprawie razi swoją surowością. Wprawdzie, jak już wcześniej dwukrotnie wskazano, kary orzeczone wobec wszystkich oskarżonych w powyższej sprawie zostały obniżone, jednak z zupełnie innej przyczyny, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Na wstępie należy zauważyć, że Sąd I instancji w sposób wnikliwy i wszechstronny rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz należycie wykazał winę oskarżonego A. Ł.. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Okręgowy nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów chronionej przepisem art.7 kpk. Ustaleń faktycznych wnoszący apelację nie kwestionuje.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji obrońcy zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł. wskazać należy, że bezsprzecznie Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary. Rolą zaś sądu odwoławczego w tym zakresie jest kontrola, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się zaakceptować.

Ustawa traktuje jako podstawę odwoławczą tylko taką niewspółmierność kary, która ma charakter rażący (art.438 pkt 4 kpk), a która zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art.53 kk. Na gruncie art.438 pkt.4 kpk nie chodzi bowiem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczasową nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – „rażąco niewspółmierną”, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Innymi słowy zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnieść tylko wówczas, gdy orzeczonej karą, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to jednak nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – a więc, gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą.

Mając na względzie, by rozmiar represji karnej był w pełni adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i winy oraz spełniał swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze, a także by uwzględniał wpływ, jaki orzeczonej karze powinna wywrzeć w kierunku ugruntowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i stosownego do tych ocen postępowania, jak i potwierdzenie przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawca jest sprawiedliwie karany, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uznania, że kara orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł. nosi cechy nadmiernej surowości.

Odnosząc się do argumentów zawartych w uzasadnieniu apelacji wskazać na wstępie należy, że Sąd Okręgowy uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, w szczególności te wskazane przez skarżącego we wniesionym środku odwoławczym. Stosując nadzwyczajne złagodzenie kary w oparciu o przepis art.60 § 3 kk sąd może

warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze wyższym niż określony w art.69 § 1 kk. Brak rozważań Sądu Okręgowego na temat powodów, dla których nie skorzystał z tej możliwości nie implikuje uznania, że istnieją podstawy do zastosowania wobec oskarżonego A. Ł. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Szersze rozważania na ten temat zostaną przedstawione w dalszej części niniejszego uzasadnienia, w której Sąd Apelacyjny odniesie się do zmian poczynionych w zaskarżonym orzeczeniu. W tym miejscu jedynie, odnosząc się do argumentacji przedstawionej przez skarżącego wskazać należy, że okoliczności przez niego podniesione zostały uwzględnione przez Sąd Okręgowy przy wymiarze kar jednostkowych oraz kary łącznej. Kary jednostkowe oscyływały wokół dolnej granicy ustawowego zagrożenia a orzeczona kara łączyła zasady absorpcji niż kumulacji. Sąd II instancji nie podziela zatem poglądu skarżącego, że orzeczona wobec oskarżonego A. Ł. kara jest niewspółmiernie wysoka.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego D. J..

Kwestia oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. Ł. była już przedmiotem rozważań w niniejszym uzasadnieniu, gdyż wiarygodność tego dowodu kwestionowana jest przez wszystkich skarżących w powyższej sprawie (poza oczywiście obrońcą oskarżonego A. Ł.). Okoliczność, że w tym zakresie depozycji oskarżonego nie potwierdził w swych wyjaśnieniach oskarżony P. O. nie może skutkować uznaniem, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu D. J. winy. Podkreślenia wymaga, że oskarżony A. Ł. wielokrotnie składał wyjaśnienia w powyższej sprawie szczegółowo opisując przebieg inkryminowanych zdarzeń, w szczególności wskazując na osoby sprawców. Oskarżony P. O. tymczasem ograniczył się do prostego zaprzeczenia udziałowi w nich oskarżonego D. J.. Z tego względu nie sposób czynić Sądowi I instancji skutecznego zarzutu braku szczegółowego odniesienia się do wyjaśnień oskarżonego P. O. w tym zakresie, podniesiony zatem w tej kwestii zarzut obrazy art.424 kpk uznać należy za bezzasadny. Nie sposób również uznać jak chce tego skarżący, że wyjaśnienia oskarżonego P. O. stanowią z jednej strony zaprzeczenie wyjaśnieniom oskarżonego A. Ł. a drugiej – korelują z wyjaśnieniami oskarżonego D. J. w stopniu, który musiałby skutkować odmienną ich oceną niż to uczynił Sąd I instancji a w konsekwencji uznaniem, że wyrok skazujący wobec oskarżonego D. J. nie może się ostać. Argumentem przemawiającym za dokonaniem – zdaniem skarżącego - przez Sąd Okręgowy błędnej oceny materiału dowodowego nie może być również konsekwencja z jaką oskarżony D. J. zaprzeczał swemu sprawstwu. Skutku oczekiwanego przez apelującego nie może również przynieść powoływanie się na wyjaśnienia pozostałych oskarżonych, którzy nie potwierdzili udziału oskarżonego D. J. w popełnieniu przypisanych mu przestępstw. Podkreślenia bowiem wymaga, że oskarżeni ci, tj. J. K., A. K. (1) i M. M. (1) zaprzeczali swemu udziałowi w inkryminowanych zdarzeniach, nie może zatem dziwić, że nie składali wyjaśnień co do udziału w nich oskarżonego D. J.. Okoliczności zaprzeczającej sprawstwu tego oskarżonego nie może stanowić również fakt nierozpoznania go przez pokrzywdzonych. Sprawcy bowiem mieli twarze zakryte kominiarkami. Okoliczność tę dostrzega zresztą sam skarżący (str.6 apelacji). Wskazać w tym miejscu należy, że świadkowie, w szczególności pokrzywdzeni, nie rozpoznali żadnego ze sprawców a zatem fakt, że nie rozpoznali również oskarżonego D. J. nie może implikować uznaniem, że oskarżony ten nie dopuścił się przypisanych mu przestępstw. Jak już wcześniej wskazano, za chybiony Sąd Apelacyjny uznał zarzut obrazy art.424 kpk, w szczególności w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego P. O.. Sąd ten nie podzielił również poglądu skarżącego, że Sąd Okręgowy nie wyjaśnił w części motywacyjnej zaskarżonego orzeczenia na czym oparł swe przekonanie o winie oskarżonego D. J.; uczynił to bowiem na str.55-56 uzasadnienia wyroku. Sąd Okręgowy odniósł się również do dowodów zaprezentowanych przez obronę, w szczególności dotyczących wykonywania pracy przez oskarżonego D. J. w kontekście możliwości jego udziału w inkryminowanych zdarzeniach (str.56 uzasadnienia wyroku). Sąd Apelacyjny dzieląc tę argumentację i nie dostrzegając w związku z tym konieczności jej powielania w niniejszym uzasadnieniu, doń się odwołuje. W ocenie Sądu II instancji nie sposób skutecznie kwestionować stwierdzenia Sądu Okręgowego co do czasu odbywania się w hotelach imprez wymagających ochrony. Uznać to należy za fakt notoryjny. Zgodnie z treścią art.168 kpk, strona ma możliwość przeprowadzenia dowodu przeciwnego, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca. Nie jest również tak jak twierdzi skarżący, że ustalenie Sądu Okręgowego co do winy oskarżonego D. J. zostało oparte jedynie o wyjaśnienia oskarżonego A. Ł. i z tego względu przeczące im w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. O. nie mogą zostać uznane za niewiarygodne. Stawiając bowiem taką tezę skarżący zdaje się nie dostrzegać innych dowodów, na których Sąd I instancji oparł owo ustalenie, jak choćby na dowodach z wykazu połączeń telefonicznych między oskarżonym D. J. a

pozostałymi oskarżonymi, w szczególności w dniach, w których dokonywane były napady (k.6438-6576 akt sprawy). Wskazać również godzi się na wyniki rozpoznania świadków: G. K. (k.4073 akt sprawy), H. O. (1) (k.4065 akt sprawy) i B. P. (k.4071 akt sprawy), którzy na podstawie sylwetki, w 50-60% rozpoznali oskarżonego D. J. jako jednego ze sprawców.

Skutku oczekiwanego przez skarżącego nie może przynieść podniesienie zarzutu dotyczącego przypisania oskarżonemu D. J. działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Sąd Okręgowy, wprawdzie lakonicznie ale odniósł się do zastosowanego w kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym art.65 § 1 kk (str.88 uzasadnienia wyroku). Zachowania poszczególnych oskarżonych natomiast zostały opisane w części uzasadnienia dotyczącej ustalonego przez Sąd stanu faktycznego. Wyjaśnienia w zakresie sposobu organizacji grupy w związku z popełnianiem przestępstw składał nie tylko oskarżony A. Ł., ale i oskarżony P. O. (k.19.168-19.169 akt sprawy). Z dowodów świadczących o popełnieniu przez oskarżonego D. J. przypisanych mu przestępstw (wyjaśnienia oskarżonego A. Ł., wykaz połączeń telefonicznych między oskarżonymi w datach czynów) wynika natomiast rola samego oskarżonego D. J. w ich popełnieniu. Ujawniony sposób organizacji grupy (planowanie przestępstw, podział ról, zachowanie po ich popełnieniu) w połączeniu z ich wielością przemawia za świadomością wszystkich oskarżonych, w tym oskarżonego D. J. o działaniu w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej.

Aprobaty Sądu Apelacyjnego nie zyskał również zarzut dotyczący kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu D. J.. Prawidłowo bowiem Sąd Okręgowy przyjął, że oskarżeni działali w warunkach ciągu przestępstw określonym w przepisie art.91 kk, nie zaś przestępstwa ciągłego, o którym mowa w przepisie art.12 kk. Zgromadzony bowiem w sprawie materiał dowodowy nie daje – w ocenie Sądu Apelacyjnego – podstaw do twierdzenia, że zachowania oskarżonych objęte aktem oskarżenia w tej sprawie stanowiły jedno przestępstwo popełnione „na raty”. W szczególności nie wynika to ze wskazanych przez skarżącego wyjaśnień oskarżonego A. Ł. a innych dowodów w tym zakresie skarżący nie przedstawia. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że przystępując do realizacji pierwszego zachowania oskarżeni obejmowali swych zamiarem wszystkie pozostałe (co jest konieczne dla przyjęcia działania w warunkach art.12 kk). Zachowania ich natomiast stanowiły wykorzystanie takiej samej sposobności w rozumieniu art.91 § 1 kk.

Rację natomiast ma skarżący twierdząc, że Sąd Okręgowy winien był zaliczyć oskarżonemu D. J. na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w oparciu o przepis art.63 kk. Wprawdzie możliwym było dokonanie tego zaliczenia przez Sąd Okręgowy w trybie art.420 § 1 kpk, jednakże skoro doszło do zmiany zaskarżonego orzeczenia, sąd odwoławczy dokonał stosownego zaliczenia, o czym będzie również mowa w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego M. M. (1).

Podobnie jak w wypadku innych skarżących, nie zyskał aprobaty Sądu II instancji zarzut dotyczący oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych: A. Ł. i P. O.. W tym miejscu sąd ten odwołuje się do rozważań w tym zakresie poczynionych we wcześniejszych częściach niniejszego uzasadnienia, w szczególności w zakresie zarzutów wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonego M. M. (1), tj. kwestii motywacji oskarżonego A. Ł. która doprowadziła do składania wyjaśnień w tej sprawie, jego stanu zdrowia psychicznego i opinii biegłych w tym zakresie, wpływu dowodów przeprowadzanych w innych sprawach na sprawę będącą przedmiotem niniejszego postępowania, sposobu przesłuchiwania tego oskarżonego, ocen wyjaśnień oskarżonego dokonywanych w innych sprawach. Sąd Apelacyjny odnosił się już również w niniejszym uzasadnieniu do kwestii rozpoznania oskarżonych przez pokrzywdzonych oraz wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia a uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego P. O.. Przedmiotem rozważań Sądu II instancji była już również kwestia stanowienia skutecznej przeciwwagi dla dowodów zgromadzonych w sprawie a świadczących o sprawstwie oskarżonych przez dowód w postaci wyjaśnień oskarżonych w postaci prostego zaprzeczenia zarzutom i dowodom za nimi przemawiającymi.

Skutku oczekiwanego przez skarżącą nie może przynieść również powoływanie się na wyniki badań kryminalistycznych oraz zeznania świadka I. K.. Dowody te zostały poddane wnikliwej analizie przez Sąd Okręgowy

i skonfrontowane z innymi dowodami. Skarżąca zaś przedstawia te dowody jedynie wybiórczo i bez szerszego na nie spojrzenia, w szczególności skonfrontowania ich z innymi okolicznościami sprawy. Nie dostrzega również innych dowodów i okoliczności przemawiających przeciwko prezentowanemu stanowisku o braku podstaw do przypisania winy oskarżonemu M. M. (1). Wskazać w tym miejscu zatem ponownie godzi się na: wyniki rozpoznań świadków: G. K. (k4073 akt sprawy) i H. O. (1) (k.4065 akt sprawy), którzy na podstawie sylwetki, w pewnym stopniu rozpoznali oskarżonego M. M. (1) jako jednego ze sprawców (podzielając jednocześnie trafne uwagi poczynione w tym zakresie przez Sąd Okręgowy (str.59 uzasadnienia wyroku), okoliczność że w garażu wynajmowanym przez oskarżonego na ul. (...) w G. znaleziono kajdanki tego samego typu jak zabezpieczone na miejscu popełnienia przestępstw opisanych w pkt. II, III, V, VII, do których pasował kluczyczek zabezpieczony u współoskarżonego A. K. (1) (k.4621, 4632 i 4733 akt sprawy) oraz broń należąca do pokrzywdzonego H. M. (k.367-370 akt sprawy).

Również kary orzeczonej wobec oskarżonego M. M. (1) nie sposób uznać za rażąco surową. Wprawdzie uległa ona obniżeniu w wyroku sądu odwoławczego ale z powodów innych niż wskazane w apelacji a nie na skutek uznania, że orzeczona przez Sąd Okręgowy kara razi swą surowością. Będzie o tym mowa w dalszej części niniejszego uzasadnienia. W tym miejscu jedynie godzi się wskazać ponownie, że stan zdrowia oskarżonego i jego sytuacja rodzinna nie może skutkować obniżeniem orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Pomimo uznania zarzutów podniesionych w wywiedzionych apelacjach za niezasadne (poza opartym o przepis art.63 kk zarzutem obrońcy oskarżonego D. J.), Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone orzeczenie w zakresie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym mając uwadze aktualną w dacie orzekania przez Sąd II instancji treść przepisu art.91 § 1 kk. Po nowelizacji Kodeksu karnego, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015r. przepis art.91 § 1 kk zmienił swoją treść w zakresie możliwości połączenia w jeden ciąg przestępstw czynów o różnej kwalifikacji prawnej. W ocenie Sądu Apelacyjnego zmiana jest korzystna dla oskarżonych umożliwiając uznanie wszystkich przypisanych im czynów za jeden ciąg przestępstw i wymierzenie za niego jednej kary w miejsce dwóch a następnie orzeczenie kary łącznej.

Mając powyższe na uwadze Sąd II instancji zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że:

1. Uchylił pkt XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XX i XXI wyroku,
2. Ustalając, że czyny przypisane oskarżonym: A. K. (1), P. O., J. K., M. M. (1) i D. J. w punktach od I do XIII wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art.91 § 1 kk, przy zastosowaniu art.91 § 1 kk i art.11 § 3 kk na mocy art.280 § 2 kk skazał oskarżonych:
 - A. K. (1) na karę 8 lat pozbawienia wolności,
 - P. O. na karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
 - J. K. na karę 8 lat pozbawienia wolności,
 - M. M. (1) na karę 7 lat pozbawienia wolności,
 - D. J. na karę 7 lat pozbawienia wolności,
3. Ustalając, że czyny przypisane oskarżonemu A. Ł. w punktach od I do XIII wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art.91 § 1 kk a oskarżony ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia, przy zastosowaniu art.91 § 1 kk i art.11 § 3 kk, art.60 § 3 kk i art.60 § 6 pkt 2 kk, na mocy art.280 § 2 kk skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności,

Mając na uwadze trafnie wskazane przez Sąd Okręgowy okoliczności łagodzące i obciążające oraz ogólne i szczególne zasady wymiaru kary wskazane w art.53 § 1 i 2 kk Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczone kary uwzględniają te wszystkie elementy w odniesieniu do oskarżonych. Kary te bowiem są w pełni współmierne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym, powinny spełnić zarówno cele zapobiegawcze w stosunku

do oskarżonych, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczone wobec oskarżonych kary mają również za zadanie spełnienie dyrektyw prewencji ogólnej, wzbudzenie w społeczeństwie przekonania o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 9.05.2002r. w sprawie II Aka 526/01 stwierdził: „Istota prewencyjnego oddziaływania kary polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących (zob.KZS 3/91 poz.8). Orzeczona kara winna zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. (...) Kara jest również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie funkcji odstraszałej, jak i w zakresie kształtowania społecznie porządkanych postaw. Chodzi bowiem o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa” (KZS 2002/10/69). Pogląd taki znajduje potwierdzenie w ugruntowanym i zachowującym swą aktualność orzecznictwie Sądu Najwyższego (patrz: wyrok składu 7 sędziów z dnia 25.02.1981r. w sprawie V KRN 343/80, OSPiKA 1981/11/199; wyrok z dnia 30.12.1977r. w sprawie V KR 190/77, OSNKW 1978/4/44; wyrok z dnia 22.03.1974r. w sprawie IV KRN 6/74, OSNKW 1974/7-8/134; wyrok z dnia 15.10.1982r. w sprawie IV KR 249/82, OSNKW 1983/6/41) i w pełni aprobuje go sąd odwoławczy orzekający w powyższej sprawie.

W ocenie Sądu II instancji brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł.. Oskarżony dopuścił się szeregu przestępstw zarówno przeciwko mieniu jak i zdrowiu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Nie bez znaczenia dla rozważania istnienia podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zwieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności jest dotychczasowy tryb życia oskarżonego oraz istnienie pozytywnej prognozy co do tego, że oskarżony w przyszłości nie popełni przestępstwa. Okoliczności przedmiotowej sprawy nie pozwalają na wysnucie takiej pozytywnej prognozy w odniesieniu do oskarżonego A. Ł.. Przeciwko warunkowemu zawieszeniu orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł. kary pozbawienia wolności poza względami prewencji szczególnej przemawia również względ na prewencję ogólną. W ocenie sądu odwoławczego, wymierzenie wobec oskarżonego A. Ł. kary pozbawienia wolności z warunkowym, zawieszeniem jej wykonania wzbudziłoby w społeczeństwie przekonanie, że sprawca tak wielu przestępstw o dużym stopniu społecznej szkodliwości pozostał w zasadzie bezkarny.

Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. J. kary pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w tej sprawie. Do zatrzymania oskarżonego doszło w dniu 1 czerwca 1999r. (k.1737 akt sprawy) a do zakończenia tymczasowego aresztowania w dniu 18 października 2005r. (k.16.625 akt sprawy).

W pozostałym zakresie sąd odwoławczy, nie stwierdzając zaistnienia przesłanek z art.439 kpk i art.440 kpk wyrok Sądu I instancji jako trafny utrzymał w mocy.

Na mocy przepisów 2 ust.1, 2 i 3, § 14 ust.2 pkt.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 i 23 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd II instancji orzekł o kosztach obrony z urzędu udzielonej oskarżonym w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł na mocy art.626 § 1 kpk w zw. z art.624 § 1 kpk w zw. z art.634 kpk w zw. z art.1, 2 ust.1 pkt 4 i 6 i art.10 ust.1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzając oskarżonym opłaty za obie instancje i zwalniając ich od obowiązku ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, którymi obciążył Skarb Państwa.